

melig stramt, medens Andre derimod, efter hvad man antager — det er jo ikke godt at sige det for vist — have lignet under den virkelige Indtægt; derved ere de forskjellige Procenter, som Resultatet har vist, i det Væsentlige fremkomne. Naar jeg for Landets Bedkommende sammenstiller Gaarde i de forskjellige Communer, hvis Indtægter og hvis Brugeres Stilling jeg kan sætte nogenlunde eens, vil jeg, efter den Erfaring, jeg har om, hvorledes Loven for indværende Finantsaar er brugt, komme til at see, at der kan være nogle hundrede Rigsdalers Forskjel i den Indtægt, hvoraf der paalignes Skat, og dette anseer jeg for den væsentligste Grund til, at Procenten er bleven høiere i enkelte Communer, end i andre. Der er dog naturlighviis ogsaa andre Forhold, som herved komme i Betragtning, og det er saaledes ganske vist, at der kan være Communer med forholdsvis lidt Hartkorn, som have en betydelig Skattevne; der kan det Anførte ikke alene gjøre Udslaget. — En Ulempe ved den nuværende Lov er efter min Erfaring, at Springene ved de lavere Indtægter ere for store. Naar jeg gaaer ud fra en Beregning af 4 pCt. og tager den laveste Indtægt, nemlig 200 Rd., giver den en Skatteindtægt af 50 Rd., altsaa en Skat af 2 Rd., men naar jeg derpaa gaaer til den nærmest følgende Indtægt giver den allerede en Skat af 3 Rd. mere. Med Hensyn til den Deel af Huusmandsklassen, som har 200 Rd. og derover i Indtægt, og som altsaa kan medtages, maa det findes meget trykkende, for ikke at sige ubilligt, at naar en Mand blot har nogle faa Rigsdaler i Indtægt mere end en Anden, kan han komme til at betale 3 Rd. mere i Skat. Naar en Mand f. Ex. har 240 Rd. i Indtægt, saa er hans Skatteindtægt alligevel kun 50 Rd., men i det Dieblif han har 10 Rd. mere, kommer han op til en Skatteindtægt af 125 Rd. og maa altsaa for disse 10 Rd. — jeg har naturlighviis kun nævnt dette Tal som et Exempel — give 3 Rd. mere i Skat. Det er slemt, at Forstanderskaberne ikke nogenlunde have kunnet lempe sig efter disse Forhold, men saavidt jeg har kunnet skjønne, har det ikke været muligt, hvorimod det maaskee har ført til, at man, saameget det kunde lade sig gjøre, har und-

gaaet at tage de lave Indtægter med. Naar dette er saa, og man ikke er alvorlig betænkt paa ved Rigningen at sætte de større Indtægter i Communen saa stramt som muligt, dog saaledes, at Forholdet bliver fulgt, ville Procenterne blive høiere, hvorved fornemlig den lavere Indtægt trykkes.

I §§ 4 og 5 er der i nærværende Lovforslag foregaaet nogen Forandring. Det er saaledes foreslaaet, at den Deel af Skatten, som falder efter § 1, eller som skulde falde efter denne §, hvis der ikke var givet Afslag eller steet Estergivelse, skal fradrages i Indkomstskatten, og dette finder jeg er rigtigt. Jeg veed nu ikke, om derved tillige skal forstaaes; at Fæsterne, som kun ere ansatte til at give $\frac{1}{5}$, ifølge denne Bestemmelse ogsaa skulle have de øvrige $\frac{4}{5}$ afdragne i den Krigsskat, som i Communen er paalignet dem; men dette vilde jeg ligeledes ansee for rigtigt. Jeg kan ikke finde det rigtigt, at en Godseier skal betale $\frac{1}{5}$ af Hartkornsskatten for det Gods, han eier, saavel i den Commune, hvor han boer, som i den, hvori han ikke boer, naar det ikke kommer hans Fæstere tilgode, og jeg finder, at dette maa være noget spændende saavel for Godseieren som for Fæsterne. I de Communer, hvor Forholdet er blandet, hvor der er baade Selveiere og Fæstere — om disse Sidste ere flere eller færre, gjør mindre til Sagen — er det aabenbart, at den Deel af Hartkornsskatten, som Godseieren betaler, kommer hele Communen tilgode, saavel Selveierne som Fæsterne, og ikke disse Sidste alene. Man kan sige, at den væsentligst kommer Fæsterne tilgode, forsaavidt de af den Grund ikke kunne blive satte i saa høi en Indtægt, at de kunne komme til at udrede Noget i Communen, idet de slippe der med de $\frac{1}{5}$, men dette gjælder dog Gud stee Lov kun i enkelte Tilfælde. Jeg kunde altsaa ønske, at det bestemt blev udtalt, at den Deel af Skatten, som falder paa Hartkornet, i sin Heelhed og uden Hensyn til, om det er Brugeres eller Eierens Andeel, skal afdrages i den Fæsterne paalignede Indkomstskat; derved mener jeg, at Forholdet mellem Godseiere og Fæstere og mellem disse og Selveierne først bliver rigtigt klart. — Der er tillige foreslaaet, at forsaavidt Eierens Andeel af Hartkornsskatten i en Com-